

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 25CoP/34/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220210822  
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:7220210822.1

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: R. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom u otca, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Štefánikova trieda 88, Nitra, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka: B. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XXX/XX, L.-západ, zastúpená JUDr. Pavlom Gráčikom, advokátom, so sídlom Farská 40, Nitra, otec: X. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XX, U., zastúpený: Advokátska kancelária Borgulová & Péteriová s.r.o. so sídlom Farská 4, Nitra, IČO: 46 104 020, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Nitra (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 01. júna 2022 č.k. 24P/34/2021-377 (ďalej „uznesenie súdu prvej inštancie“), takto

### rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

1.1. Pri rozhodovaní vychádzal z návrhu matky maloletého dieťaťa na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala upraviť styk s maloletým R. formou telefonického hovoru alebo videohovoru a to každý týždeň v pondelok, v stredu, v piatok, v sobotu a v nedeľu vždy v čase od 17.00 hod. do 19.00 hod.

1.2. Súd prvej inštancie vychádzal zo zisteného skutkového stavu, z ktorého zistil, že maloletý R. bol zverený do osobnej starostlivosti otca schválením rodičovskej dohody Okresným súdom Košice II. č.k. 27P/108/2012-42 zo dňa 19. 09. 2012, matke dieťaťa bolo určené výživné vo výške 30% zo sumy životného minima. Ďalším rozsudkom Okresného súdu Košice II. č.k. 23P/121/2016-54 zo dňa 31. 08. 2016 bol upravený styk matky s maloletým R. tak, že matka je oprávnená a povinná sa s maloletým stretávať každý týždeň od piatku od 17.00 hod. do nedele do 14.00 hod. s tým, že si dieťa prevezme a odovzdá pred miestom bydliska otca a maloletého. V minulosti, aj napriek absencii úpravy styku matky s maloletým počas prázdnin a sviatkov, otec tieto kontakty maloletému so svojou matkou umožnil na základe dohody rodičov. Maloletý má vybudované pozitívne citové väzby k obojím rodičom a aktuálne by preferoval striedavú osobnú starostlivosť. Matka podala dňa 28. 10. 2020 návrh na zverenie maloletého do svojej osobnej starostlivosti. Následne podala v uvedenej veci aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na Okresný súd Košice I., ktorý rozhodnutím sp.zn. 12P/73/2020-71 zo dňa 10. 12. 2020 návrh matky ako nedôvodný zamietol. Z dôvodu zmeny bydliska maloletého Okresný súd Košice I. preniesol svoju miestnu príslušnosť na Okresný súd Nitra uznesením sp.zn. 12P/73/2020-82 zo dňa 15.01.2021.

1.3. Dňa 02. 04. 2021 podala matka maloletého návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala upraviť jej styk s dieťaťom na každý pondelok, utorok, stredu a štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod. a každý párnny víkend od piatku od 15.00 hod. do nedele do 15.00 hod. Uznesením 24P/34/2021-145 zo dňa 28.4.2021 bol návrh matky ako nedôvodný zamietnutý.

1.4. Dňa 07. 08. 2021 matka bez súhlasu otca odišla s maloletým na neznáme miesto po tom, čo sa dohodli, že maloletý stráví so svojou matkou obdobie od 07. 08. 2021 do 14. 08. 2021. Otec sa s maloletým nedokázal telefonicky skontaktovať, matka sa mala opakovane vyjadrovať, že dieťa otcovi do osobnej starostlivosti už neodovzdá a že syna otec už neuvidí, že má v pláne opustiť s ním územie SR. Následne bolo zistené, že matka sa spolu s maloletým R. nachádza v U.. Rozhodnutím Okresného súdu v U. zo dňa 04. 11. 2021 bol maloletý odovzdaný súdnym vykonávateľom pri Okresnom súde V. otcovi dieťaťa dňa 31. 01. 2022. Odvtedy sa maloletý nachádza v osobnej starostlivosti otca.

1.5. Súd prvej inštancie následne dňa 23. 08. 2021 uznesením 24P/34/2021-238 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil matke maloletého R., aby sa zdržala výkonu práva styku s maloletým dieťaťom tak, ako jej tento bol určený v rozsudku Okresného súdu Košice II., 23P/121/2016-54 zo dňa 31. 08. 2016, s tým, že styk matky s maloletým sa bude následne realizovať v párnom týždni v kalendárnom roku v piatok v čase od 17:00 hod. do 19:00 hod., za prítomnosti otca maloletého dieťaťa. Neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej pod sp. zn. 24P/34/2021. V odôvodnení tohto uznesenia uviedol, že je možné predpokladať, že sa matka rovnakého konania (nevrátenia maloletého otcovi v stanovenom čase, odchod s maloletým na neznáme miesto a neumožnenie kontaktu otca s dieťaťom), môže dopustiť aj v budúcnosti. Súd upravil styk matky s dieťaťom za prítomnosti otca z dôvodov, že z doterajšieho správania sa matky možno predpokladať, že táto svoje konanie - nerešpektovanie rozhodnutia súdu, bude aj naďalej opakovať a prítomnosťou otca pri styku matky s maloletým bude zabezpečený dozor nad tým, aby matka s dieťaťom opakovane neodišla na neznáme miesto, prípadne do zahraničia.

1.6. Po právnej stránke napadnuté uznesenie odôvodnil ustanoveniami § 2 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku (zákon číslo 161/2015 Z.z., ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2, § 328 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z.,ďalej len „CSP“).

1.7. Súd prvej inštancie návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci úpravy styku formou telefonických hovorov alebo videohovorov nevyhovet, dôvodiac, že styk matky s maloletým je upravený neodkladným opatrením od 12. 11. 2021, na základe ktorého má matka možnosť osobného kontaktu s dieťaťom, ktorý kontakt by maloletý určite uvítal skôr, ako možnosť komunikácie prostredníctvom telefónu. Z vyjadrení otca je zrejmé, že matka má možnosť s maloletým komunikovať navyše aj takýmto spôsobom. Matka nemá znemožnené jej právo na styk s maloletým dieťaťom, tak, ako to popisuje vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko styk má upravený a to dokonca osobný, formou neodkladného opatrenia. Z jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je zrejmé, prečo túto, pre dieťa najprirodzenejšiu formu styku, nevyužíva. Celý návrh matky je odôvodnený nemožnosťou akéhokoľvek kontaktu matky so svojim synom, čo môže trvať podľa matky neprimerane dlho (niekoľko mesiacov, možno rokov), počas ktorých sa nebude vidieť so svojim synom. Súd prvej inštancie toto tvrdenie matky považoval za nepochopiteľné, nakoľko matka má styk s maloletým zabezpečený pravidelne osobným kontaktom na základe rozhodnutia súdu, avšak tento ani raz nevyužila. Zároveň ani neuviedla, že by jej otec dieťaťa v tomto osobnom kontakte s maloletým niekedy bránil. Otec maloletého sa vyjadril, že styk matky za jeho prítomnosti matke umožní v prípade, ak by oň prejavila záujem. Vzhľadom k tomu, že matka žiadnym spôsobom neosvedčila, prečo sa nemôže s maloletým R. stretávať na základe nariadeného neodkladného opatrenia, jej návrh na úpravu styku s maloletým formou telefonických hovorov alebo videohovorov súd prvej inštancie považoval za nedôvodný. Dodal, že ak by matka rešpektovala najlepší záujem svojho dieťaťa, tak by dieťa neodňala z osobnej starostlivosti otca takým spôsobom, že ho neoprávnene presťahovala do U., ale využívala by všetky víkendové pobyty podľa pôvodného rozhodnutia Okresného súdu Košice II. o úprave styku s maloletým až do rozhodnutia súdu vo veci samej o zmenu výkonu rodičovských práv a povinností.

2. Uznesenie súdu prvej inštancie napadla matka maloletého dieťaťa odvolaním. Dôvodila tým, že ho považuje za nesprávne a to z dôvodu, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP), že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a z dôvodu, že súd neúplne zistil skutočný stav vecí (§ 62 ods. 1 CMP).

2.1. Namietala, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal so skutkovými okolnosťami, keď tvrdil, že má možnosť komunikovať so synom cez telefón. Uvedené však súd vydedukoval len z vyjadrenia otca, pričom sa nijako nezaoberal tým, že v rámci návrhu predložila komunikáciu a výpis hovorov, z ktorého je zrejmé, že otec jej volania naschvál ruší za účelom zabrániť jej aspoň len počuť syna, keď s ním už nemôže byť osobne. Nesúhlasila ani so záverom súdu, že keďže má upravený so synom osobný kontakt (styk), nie je potrebné neodkladným opatrením nariadiť ňou navrhované kontaktovanie prostredníctvom telefónu. Toho času žije dlhodobo v U. a syn je na základe rozhodnutia otca na E.. Preto

momentálne nemá inú možnosť, ako sa kontaktovať so synom, iba cez telefón. Autoritatívna úprava času, kedy má právo komunikovať so synom je tu potrebná, pretože otec jej zjavne aktívne zamedzuje akúkoľvek komunikáciu s dieťaťom bez akýchkoľvek relevantných dôvodov, čo určite nie je v najlepšom záujme syna. Dôvodí, že otec dieťa využíva dieťa ako prostriedok na jeho pomstu voči matke, čo môže mať negatívny vplyv aj na psychiku dieťaťa. Potrebu dočasnej úpravy vidí v tom, že je nevyhnutné upraviť pomery medzi rodičmi nariadením neodkladného opatrenia, nakoľko v opačnom prípade bude znemožnené jej právo na styk s maloletým dieťaťom, aj keď len cez telefón a to až do doby rozhodnutia súdu vo veci samej, čo môže trvať nepomerne dlhý čas.

2.2. Poukázala na nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. II. ÚS 22/17, ktorý sa síce zaoberá potrebou úpravy styku rodiča s deťmi, ktorý je vo výkone väzby/trestu odňatia slobody, avšak analogicky tu Ústavný súd ČR uvádza, že ak nie je možný iný spôsob, je potrebné sa vysporiadať aj s možnosťou nepriameho styku rodiča s deťmi. Namietala, že v tomto prípade ide o stav, ktorý predstavuje zo strany orgánov štátu - verejnej ako aj súdnej moci neochotu prispieť k obnoveniu vzťahu s mojím dieťaťom a to aj napriek skutočnostiam, ktoré vytvára otec, čo sa premieťa de facto do zákazu môjho styku so synom, aj keď formálne o takomto zákaze nebolo rozhodnuté (nenariadeným neodkladného opatrenia sa však práve toto de facto deje!). V tejto súvislosti poukázala na ustálenú judikatúru európskych vyšších súdnych inšancií, v zmysle ktorej orgány moci majú povinnosť snažiť sa o nápravu takto poškodených vzťahov. Žiadala aktívne pristupovať k naplneniu tohto práva, ktoré zdôrazňujem, že pramení z práva dieťaťa na styk s oboma rodičmi.

2.3. Súd prvej inštancie sa, podľa odvolateľky, v odôvodnení napadnutého uznesenia nevysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup, ktorý zvolil pri zamietnutí neodkladného opatrenia nebol dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na zistené skutočnosti, ale tiež s poukazom na absenciu všetkých relevantných úvah, ktoré ho viedli k právnym záverom, na ktorých založil napadnuté uznesenie. Navyše nekonal v súlade s potrebou vyčerpania všetkých možností za účelom umožnenia aj čo len nepriameho styku so synom, teda si absolútne nespĺnil svoju úlohu ochrancu záujmov v rámci poručníckej agendy v intenciách zabezpečenia záväzku štátu zabezpečiť právo dieťaťa na oboch rodičov. Súd v tomto prípade očividne bezdôvodne uprednostnil preferenčného rodiča. Rovnako v zmysle V. základných práv Európskej únie ako aj Dohovoru o právach dieťaťa je najlepší záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom pri akomkoľvek rozhodovaní súdu vo veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa.

3. Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že matka nemá znemožnené právo na styk s maloletým dieťaťom, nakoľko styk má upravený, a to dokonca osobný, formou neodkladného opatrenia. Matka svoj návrh odôvodňuje nemožnosťou akéhokoľvek kontaktu so svojím synom, čo môže podľa jej vyjadrenia trvať neprimerane dlho. Toto tvrdenie matky považoval za nepochopiteľné, pretože styk s maloletým má zabezpečený pravidelne formou neodkladného opatrenia, avšak tento styk nevyužíva. Z uvedených dôvodov považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a navrhol ho potvrdiť.

4. Otec dieťaťa v podanom vyjadrení uviedol, že sa plne stotožňuje s napadnutým rozhodnutím, jeho odôvodnenie považuje za zákonné a skutkovo správne. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd upravil styk maloletého s matkou formou telefonických rozhovorov, nie je absolútne dôvodný, nakoľko telefonický styk sa uskutočňuje, otec styku nebráni a osobný styk matky s maloletým R. je právoplatne upravený. Matka absolútne nevyužíva úpravu styku, za synom nechodí, čím svoje právo na styk absolútne nevyužíva. Matka celú dobu šikanózne zasahuje do pokojného života nielen otca, ale aj maloletého dieťaťa. Telefonické rozhovory matky maloletému sú plné hnevu, nevráživosti a osočovania otca, čo aj maloletý znáša negatívne a o takýto styk postupne stráca sám záujem, hoci kontakt je stále umožnený. Nevidel dôvod na úpravu styku neodkladným opatrením, nakoľko právo matky na styk je zachovaný, daný právoplatným neodkladným opatrením od 12. 11. 2021. Argumenty matky nie sú pre účely nariadenia neodkladného opatrenia dané, tieto budú zohľadnené v konečnom rozhodnutí súdu o styku maloletého s matkou s prihliadnutím na skutočné správanie matky, jej pohnútky a nerešpektovanie súdnych rozhodnutí, zákonov a všeobecne autorít. Podľa neho nie je mysliteľné, aby si maloletý s matkou telefonoval povinne denne dve hodiny. Skutočnosť, že matka sa rozhodla žiť na území iného štátu, hoci je občiankou Slovenska, bolo jej rozhodnutím, a ona sama si sťažila možnosť priameho kontaktu so synom. Tiež je zarážajúce, že od návratu maloletého na územie SR v januári 2022, nenavštívila syna jediný krát, neposlala jediné euro na jeho výživu (zanedbáva povinnú výživu dlhodobo, nikdy na dieťa neplatila ani minimálne súdom určené výživné). Matka v tomto konaní vo vzťahu k synovi stále len niečo požaduje, snaží sa domôcť svojich "rodičovských

práv” avšak svoje rodičovské povinnosti si roky neplní a to ani v minimálnej miere. Nezaujíma ju, či maloletý má čo jesť, ako býva, aké má zdravotné problémy, aké má študijné výsledky. Argumenty matky, že jej je dlhodobo odopieraný kontakt s R. a sú porušované jej ľudské práva, v kontexte predošlých udalostí, podľa jeho názoru, vyznieva až komicky, nakoľko to bola práve matka, ktorá pred rokom uniesla maloletého R. na územie druhého štátu a otec pol roka ani netušil, kde sa maloletý nachádza. Preto považoval odvolanie matky za ďalší šikanózný postup.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, neviazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), neviazaný dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je upravené v Civilnom mimosporovom poriadku zákonom č. 161/2015 Z.z. účinnom od 01.07.2016.

Podľa § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov. Deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a mal. deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona.

8. Zo zákonnej úpravy neodkladných opatrení vyplýva oprávnenie súdu nariadiť neodkladné opatrenie, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aspoň osvedčené. Nariadenie neodkladného opatrenia má dočasný (predbežný) charakter. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia. Skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 185 a nasl. CSP). Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. augusta 2010 sp. zn. 3 Cdo 149/2010).

9. Vo vzťahu k maloletému dieťaťu má neodkladné opatrenie okrem dočasnosti aj zabezpečujúci charakter, ktorý sa prejavuje v jeho schopnosti zabrániť nepriaznivým následkom, ktoré mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Potreba zabezpečenia ochrany maloletého dieťaťa vyplýva priamo zo zákona o rodine, v ktorom je zakotvená zásada, podľa ktorej je záujem maloletého dieťaťa na prvom mieste pri rozhodovaní o všetkom, čo sa ho týka. Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje úroveň starostlivosti, bezpečnosť dieťaťa a bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti a duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa.

10. Rodičia majú rovnaké rodičovské práva a povinnosti a obaja sú zodpovední za všestranný rozvoj dieťaťa. Každý z rodičov má celé rodičovské práva a povinnosti. Obidvaja rodičia ich nemusia vykonávať spolu, ale vo vzájomnom porozumení. Pri výkone rodičovských práv sú obidvaja rodičia rovnoprávni. Nezáleží na tom, či sú manželia, ani na tom, či ide o ich dieťa narodené v manželstve, alebo mimo manželstva. Rodičovské práva a povinnosti vznikajú narodením dieťaťa. Na to, aby rodič mohol realizovať svoje rodičovské práva v prípade, ak dieťa nebolo zverené do jeho výchovy, je potrebné, aby mal upravený styk s maloletým dieťaťom. Zmyslom úpravy styku rodiča s dieťaťom je dosiahnuť

odstránenie doterajšieho stavu medzi jedným rodičom a dieťaťom, bez nepriaznivého pôsobenia na psychiku a citovú stránku dieťaťa, súčasne so zreteľom na konkrétne pomery života rodičov. Preto súd pri úprave styku rodičov s dieťaťom predovšetkým skúma, či je styk maloletého dieťaťa v prospech dieťaťa, a je povinný veľmi starostlivo zvážiť, aká úprava tohto styku (časové vymedzenie, určenie prostredia a pod.), zodpovedá v konkrétnom prípade najlepšie niektorej skutočnosti týkajúcej sa maloletého dieťaťa a niektorej skutočnosti týkajúcej sa rodičov. Predovšetkým súd musí zvážiť vek a zdravotný stav maloletého dieťaťa, jeho citový vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá vo výchove a k prostrediu, v ktorom tento rodič žije a obvyklý denný režim dieťaťa. Hodnotenie všetkých týchto okolností predovšetkým v zhode so záujmom maloletého dieťaťa potom vedú k najvhodnejšej úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom.

11. Odvolací súd, zaoberajúc sa vecou z hľadiska vyššie uvedených zákonných ustanovení, skutkových okolností a úvah, dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne. Otec maloletého R. v priebehu celého konania na súde prvej inštancie (prebieha od 27. 11. 2020) uvádzal, že nebráni stretávaniu sa matky so synom, nebráni telefonickým hovorom, avšak matka tieto oprávnenia, stretávania sa so synom, vôbec nevyužíva. Nikdy synovi nebránil v stretávaní sa s matkou. Odvolací súd na základe doterajšieho dokazovania mal preukázané, že otec v styku matke so synom nebránil, bola to naopak matka, ktorá zneužila oprávnenie stretávania sa a syna bez súhlasu otca odviezla do U., kde sa s ním zdržiavala, nerešpektujúc rozhodnutie súdu. Stotožnil sa preto so záverom súdu prvej inštancie, že matka má upravený styk so synom rozhodnutím súdu, a to osobný a nie iba telefonický, pričom v záujme dieťaťa je, aby sa s rodičom, ktorému nebolo zverené do starostlivosti, stretávalo čo možno v najširšom rozsahu, osobne. Sám otec tvrdí, že nebráni synovi v telefonických rozhovoroch s matkou, matka predložila súdu prvej inštancie výpis z hovorov, z ktorých vyplýva, že niektoré hovory boli zrušené, to však nepreukazuje jej tvrdenie, že otec bráni v telefonovaní syna s matkou. Z doterajšieho dokazovania nie je zrejmé, matka to v podanom návrhu ani nezdôvodnila, z akého dôvodu nevyužíva osobné stretnutia so synom, navyše, keď v minulom roku bývala v U. resp. v L. stretávanie so synom sa riadne realizovalo, dokonca aj nad rozsah upravený súdom, za súčasnej dohody s otcom maloletého dieťaťa. Matka svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila nemožnosťou akéhokoľvek kontaktu so synom. Toto jej tvrdenie nie je pravdivé, pretože kontakt so synom má upravený súdnym rozhodnutím a je iba na jej rozhodnutí, či toto rodičovské právo bude realizovať, alebo nie. Navyše do U. sa rozhodla odcestovať z vlastnej vôle napriek tomu, že vedela, že súdnym rozhodnutím je jej syn zverený otcovi, ktorý žije na E., čím jej kontakt so synom bude minimálne sťažený. Aj vzhľadom na tvrdenie otca, ktorý popieral neumožnenie, resp. zákaz synovi telefonických rozhovorov s matkou, odvolací súd nezhliadol dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako to matka požadovala v predmetnom návrhu.

12. Odvolací súd iba dodáva, že je v záujme rodičov a hlavne maloletého dieťaťa, aby sa rodičia dokázali na styku s dieťaťom dohodnúť. V danej veci však v prvom rade má byť cieľom matky, ktorá s maloletým nežije v spoločnej domácnosti, vytvoriť si príležitosť na stretnutie sa so synom, hoci toho času žije v U. Je nesporné, že žiadny telefonický kontakt, ani kontakt formou videohovorov, takýto osobný kontakt nemôže plnohodnotne nahradiť. Matka neuviedla žiadne dôvody, ktoré by jej neumožňovali minimálne raz za čas vycestovať na územie E. republiky, navyše za situácie, že do U. odcestovala z vlastnej vôle, vediac, že syn žije na E.. Aj z tohto dôvodu jej odvolacie námietky, kde poukázala na judikatúru súdov, nemôžu obstáť, pretože tieto riešili inú situáciu, odlišnú od tej, aká je predmetom právneho posúdenia v danej veci. Vzniknutú situáciu nemožno pričítať výlučne len konaniu zo strany otca, pretože matke samotnej styk so synom je umožňovaný súdnym rozhodnutím a podľa vyjadrení otca dieťaťa, jej v tom nebráni. Samozrejme aj otec a rovnako tak aj matka, by sa v prvom rade mali snažiť, aby vzťahy medzi nimi boli korektné, a rovnako tak, aby sa matke v období, kedy sa jej nepodarí osobne prísť sa za maloletým, telefonický rozhovor, prípadne videohovor umožnený zo strany otca bol.

13. Odvolací súd tiež poukazuje na skutočnosť, že matkou požadovaný rozsah nemôže byť v prospech maloletého dieťaťa, pretože by v trvaní dvoch hodín päť krát do týždňa mohol narúšať nielen proces prípravy na vzdelanie, ale aj voľný čas, ktorý chlapec v jeho veku, môže tráviť rôznym spôsobom. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, nevidel dôvod na nariadenie takéhoto neodkladného opatrenia, keďže samotný styk matke umožnený je a jej len na jej snahe a vôli tento v plnej miere využívať.

14. Odvolací súd dospel preto k záveru, že v danej veci matka maloletého dieťaťa nepreukázala potrebu dočasnej úpravy pomerov a neosvedčila situáciu, ktorú bolo potrebné riešiť zásahom súdu v podobe nariadenia neodkladného opatrenia. Dôvodmi matky, uvádzanými v návrhu, ako aj v odvolaní, sa súd prvej inštancie bude zaoberať v konaní vo veci samej, kde bude hľadať riešenie ako styk matky s

maloletým synom upraviť tak, aby bolo v plnej miere realizované právo maloletého mať kontakt s matkou. Keďže podľa tvrdenia otca sa telefonický kontakt matky so synom realizoval a realizuje, otec telefonickému kontaktu nebráni, navyše je súdom upravený osobný kontakt matky so synom, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie a návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci úpravy styku matky s maloletým dieťaťom formou telefonického hovoru alebo videohovoru podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).